

пили цѣлата гора и всички градини и вие не бихте имали кждѣ да живѣете . . .

— „Знаемъ, знаемъ те ние тебе, хвалбаджийко, каква си готованка. Знаемъ и това, че и сега ти си дошла тукъ да намѣришъ готово гнѣздо, за да положишъ яйцето си . . .“
— запѣло славейчето.

Тогава всички малки пѣснопойни птички се нахвърлили върху кукувицата и почнали да я кълватъ и блѣскаатъ . . .

Кукувичката се помжчила още единъ пѣтъ да изкреши: „Ку-ку“, но птичкитѣ я все блѣскали и тя едва могла да каже само „Ку!“ . . . и отлетѣла . . .

Славка боледува.

І. Какво каза докторътъ.

Тѣжно е у дома. Малката ни сестричка е болна. . . .

Вчера тя бѣ здрава, червена и весела. Игра си цѣлия день. Но прѣзъ нощта почна да кашли. Сутринъта повикахме лѣкаръ. Той я прѣгледа, почука я по гърдичкитѣ и по гърба, прѣслуша я и каза, че дѣтето има *бронхитъ* и че трѣбва да се пази добрѣ, иначе — лошо. Баща ми приплѣднѣ, майка ми заплака. . .

„Дѣтето е опасно болно и се изисква сериозно гледане, само тѣй би могло да се избави изъ рѣцѣтъ на смъртъта“, каза лѣкарътъ при излизането си отъ стаята.